WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 26 26 JUNI 1965

ONS ZIEKENLIJSTJE

Hillie Hendrika is 14 jaar. Ze is vast erg blij als jullie haar een kaartje of een gezellige brief sturen. Haar adres is: Zeelandsestraat 46, Millingen a. d. Rijn.

Jaantje Netten is 15 jaar en houdt van alles wat met grammofoonplaten te maken heeft. Haar adres is: Woonwagenkamp, Roosendaal.

Gerrie Brandwijk is 6 jaar en houdt erg veel van plaatjes kijken. Sturen jullie hem eens wat mooie kaarten? Zijn adres is: Kinderzaal, Gemeenteziekenhuis, Dordrecht.

Nellie Heijboer is 14 jaar. Ze verzamelt postzegels, foto's van filmsterren en dieren en borduurt graag. Haar adres is: Esdoornstraat 26, Nieuwerkerk (Zld.).

* * * * * * * * *

Ik kan hem maar niet afleren met zijn linkerhand te eten!

*

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Betty Kox, Hapert. Ik vind Kwik, Kwek en Kwak ook fijne jongens, Betty, net als jij! En ze vervelen me heus niet, hoor, juist omdat ze telkens iets nieuws beleven. Het is natuurlijk weleens een beetje vermoeiend! Dag, Betty!

Annie Paus, Langeveen. Hoe oud is Duco? Je bent zeker wel blij met zo'n fijne speelmakker! Of is hij zo groot, dat hij je omver loopt als je met hem stoeit? Dag, Annie!

Elsje Hoeve, Apeldoorn. Ik vond het een erg goed idee van je, Elsje, om me te schrijven! Doe het maar eens vaker, dat vind ik gezellig! Gaat het goed met je? Ik moest je de groeten doen van Kwik, Kwek en Kwak. Dag, Elsje!

Pieter Bakker, Sleeuwijk. Volgende week ben je jarig, hè, Pieter? Ik wens je alvast een heel fijne dag! Ik kan je in deze paar regels niet vertellen wat je bij de padvinderij kunt doen — maar ga eens praten met een van de leiders, of vraag je vader of moeder of ze dat voor je willen doen!

Vergeet niet, duidelijk je naam en adres te vermelden en in de linkerbovenhoek van de envelop OOM DONALDS BRIEVENBUS te zetten, wanneer je schrijft naar Postbus 792, Amsterdam.

OPLETTEN ALLEMAAL

De winnaars van prijsvraag nr. 19 zijn:

1e prijs: Viviane De Block, Hoofdweg Zuid, **Zuiddorpe;**
2e prijs: Louis Wurkum, Bernissedijk 2, **Heenvliet;**
3e prijs: Kinderen Calla, **Roelofarendsveen;** C. en D. Herbots, **Mechelen, Belg.;** G. Middelkoop, **Wickmond;** J. Ennems, **Usquert;** Tr. Thomassen, **Grave;** R. Wilner, **Deu Hoorn-Tex.;** J. v. Prooyen, **Utrecht;** W. Jansen, **Schiedam;** W. v. Iperen, **Rijusaterswoude;** J. v. d. Rijet, **Wehe-Den Hoorn, Gr.;**
4e prijs: Yv. v. d. Bogaard, **Nijmegen;** Th. v. d. Kerkhof, **Helmond;** T. Vrolijk, **Workum;** Fr. Repko, **Soestdijk;** J. Pronk, **Winschoten;** K. d. Zeeuw, **'s-Gravendeel;** L. v. d. Maden, **Oosterhout;** R. Verstraten, **Haarlem;** S. Vlaming, **Abcoude;** J. Steenwijk, **Scheemda;** A. Weeda, **Geleen;** K. Wittens, **Dordrecht;** Tr. v. Ophuizen, **Hatert;** D. v. d. Veld, **Wilhelmiuadorp;** L. v. Holland, **Groenekan;** E. v. Straaten, **Den Haag;** E. v. Mook, **Eindhoven;** H. Ottjes, **Veenoord;** A. Tuitert, **Zwolle;** W. Passchier, **Rijnsburg.**

De oplossing van prijsvraag nr. 24 luidt: panter, pater, trap, rat, ar.

* PRIJZEN *

Eerste prijs: een horloge of autoped naar keuze; tweede prijs jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: 'n badmintonspel; 20 vierde prijzen: 'n bal.

* * * * * * * * *

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 26

Kijk eens goed naar de tekeningen van onze puzzel. Ze stellen ieder een vervoermiddel voor. Bij iedere tekening staat een nummer. Zoek eerst de naam van de tekening en zet die in de vakjes waar dat zelfde nummer voor staat. In ieder hokje komt één letter. Als je alles ingevuld hebt, lees je in de gele vakjes, van boven naar beneden, het beroep van de man die op de tekening staat. Schrijf dat beroep op een briefkaart en stuur die vóór 1 juli naar DONALD DUCK, Postbus 792, Amsterdam. Schrijf duidelijk je naam, adres en woonplaats op de kaart en zet in de linkerbovenhoek: oplossing nr. 26 en daaronder wat je wilt hebben: een autoped of een horloge.

WALT DISNEY

Mickey Mouse

en de bananenboef

WAT ER VOORAF GING: Duckstad wordt geteisterd door geheimzinnige bananenboeven, die hun slachtoffers onder de kunstsneeuw spuiten. Mickey, die inspecteur O'Hara helpt, weet hoe de boeven eruit zien: ze hebben een groot hoofd, dat soms gestreept, soms gespikkeld is. Misschien zijn het wel bewoners van 'n andere planeet!

Toen hebben we de film ontwikkeld . . . kijk eens!
Oh! Ja, dat is een bananenboef!
Misschien hebben ze iets door de tuchtroosters geblazen!
Het is een verbazingwekkend nieuw soort kunstsneeuw, wij zouden het goed kunnen gebruiken!
Het is veel beter dan het spul wat wij hebben! Ze moeten zeer ontwikkeld zijn die vreemde bananenmannen!
Loe Leutmans is het hoofd van onze afdeling speciale effecten! Hij begrijpt dit soort dingen!
Ik wou dat IK het ook begreep! Je zou toch zeggen dat je die bananenmannen overal moest zien, maar niks haar! Ze verdwijnen steeds!
Pssst!
Hé, Mickey . . . er roept iemand!
?
Hé, meneer . . . bent u niet meneer Poedel . . . hoofd van de studio?
Jazeker! Maar . . . eh . . . ik wilde iets met u bespreken, eh . . . politieheren! In strikt vertrouwen!
Natuurlijk! Er is niemand in de buurt!
De kust is veilig!
BONK!
Huh? Meneer Poedel, wat is er gebeurd?
Misschien werd hij getroffen door een nieuw idee!

En hij wilde ons net iets gaan vertellen!
Goofy! Daar! Kijk! Daar sluipt iemand weg tussen die gebauwen!
STA STIL!
Oei! Denk je dat het een bananenbaef was, Mickey? Hij is vlug verdwenen!
Misschien is hij een van die gebouwen binnengeglipt!
Wat is er aan de hand? Waarom staan we stil?
Ik voel hier een zware deur of zo! Ik zal hem open doen!
BOMP!
Oei!
KLIK!
Kijk uit, Mickey! Het is een bananenlawine!
Hé . . . dat is een koelkast . . . volgepropt met bananen!
Misschien is dit de keuken!
Dat zullen we gauw genaeg weten! Hier heb ik het lichtknopje!
Ik heb er ook een! Lichten aan!
KLIK!
KLIK!

Oh! Zet die windhoos af!
Lieve help! We zijn in de afdeling speciale effecten terecht gekomen! Dat is de windmachine!

(Sputter!) Ik vind dit helemaal geen leuke effecten!
Ze kleven!
Zo! Die storm is bedaard!
SPINNEWEBBEN
KANT EN KLAAR
SNEEUW

HOEPS!
Pas op! Dat is kunstsneeuw!

Speciale effecten... kunstsneeuw... en bananen! Gunst! Dat is niet toevallig meer!

Laten we dit aan inspecteur O'Hara gaan vertellen! Die Lee Leutmans van de speciale effecten zal wel een paar vragen moeten beantwoorden!

Dat had je niet gedacht, hè? Wij van de planeet Enanab zijn hier de baas!
HELP!
Een bananenboef!

Het was erg gemakkelijk om van hieruit onze strooptochten te ondernemen! Die Leutmans van jullie is in onze macht, hij moet ons wel gehoorzamen!
Jandappie! Dus zó zit dat!

Beweeg je niet! Het lot is jullie aardbewoners goed gezind! Misschien sparen we jullie zielige planeetje wel en vertrekken vandaag nog naar huis!
Oei! Onze geleerden zullen het ons nooit vergeven, Goofy, als we niet tenminste één van die kerels vangen!
Leid zijn aandacht af! Ik wil proberen hem te pakken!
Goed! Ik zal hem een paar goochelkunstjes laten zien!
Kijk eens, meneertje . . . zie hoe de Grote Goofy deze rijpe banaan verandert in iets anders!
Eerst druk je hem fijn in je hand, kijk zo! Nu is het puree! En dan . . .
Ik heb hem, Goofy!
Oh, gelukkig maar, want ik weet niet meer hoe het verder gaat!
KNAP!
Ow! Wat is dat nou?
Hij knapt uit elkaar!
Daar gaat-ie!
Lieve help! Er groeit zomaar 'n nieuw hoofd aan 'em
KRAPIEP!
HELP! Aan mij ook!
Ballonnen die zichzelf opblazen! Dus dat is het!
SSSSSSSSSS
Het is met je gedaan, meneer Ballonnehoofd!
HOEMF!

Gunst! Hij heeft meer dan één nieuw hoofd!
Snap je het niet, Goofy? Daarom konden die bananenbaeven za platseling verschijnen!
S-S-S-S-S
Hè, meneer Leutmans? U haefde alleen maar uw kraag op te zetten . . . een ballan op te blazen . . . en uw vermomming was klaar!
Wat deksels! Het schijnt dat u mijn verkleedpartijtje daar heeft, heren!
Jij was ALLE bananenmannen in één keer! Gewaan iedere keer met enn andere ballan! En je schoot met die kunstsneeuw van je!
Maar ik wilde geen kwaad doen!
Maar waarom dan? Waarom deed je dat allemaal! Je kunt toch niet ZO dal zijn op bananen!
Oh, neel Ik wilde schrijver worden van films! Ik wilde meer doen dan alleen speciale effecten maken!
Maar wat heeft dat te maken met . . ?
Hier! Kijk dan! Dit heb ik geschreven! Ik heb er maandenlang aan gewerkt in mijn vrije tijd! Maar het werd afgekeurd!
de bananenmannen uit de ruimte
AFGEKEURD
Meneer Paede! zei dat het idee van bananenbaeven uit de ruimte gewaan te gek was om los te lapen! Hij zei dat NIEMAND stam genoeg was am zaiets te gelaven!
Nau . . . ik maest en zau bewijzen dat ik gelijk had!
En dat heb je gedaan!
ZO! Dus je geeft toe! Ik heb je al de hele tijd verdacht!
En je hebt hem neergeslagen am te zorgen dat hij niks zei!

Ik had even tijd nodig om de bewijzen te laten verdwijnen! Ik wilde daen alsof de bananenboeven terug gingen naar hun eigen planeet!
En die banaan met ritssluiting was om ons in de war te brengen . . . om de zaak ingewikkelder te maken!
Je zult iedere banaan die je hebt gestalen, vergaeden, Leutmans! Haor je?
N-natuurlijk, meneer! Dat wilde ik tach al doen!
Hé! Je bent immers zo goed in het maken van recepten . . . waarom betaal je niet terug met bananenpasteien? De mensen zullen blij zijn!
M-maar dat kan ik niet betalen . . . tenzij . . . meneer Paede! me een baantje geeft als schrijver van films!
Oh, goed haor! Maar denk eraan . . . je werkt voor een appel en een ei. . . ik bedoel voor bananen!
Oh, dank u, meneer Paedel!
Tjange! Wat voor film mag hij gaan maken?
Nou, natuurlijk niet dat gekke ding van die bananenmannen! Dat vind ik nog steeds het raarste idee dat ik ooit heb gehoord!
Ha! Misschien hebt u wel gelijk!
Natuurlijk heb ik gelijk! Maar NU heb ik echt een goed idee voor een film! Het is oorspronkelijk en niet zo stom!
We zullen het noemen: DE MELOENENMANNEN UIT DE RUIMTE!
EINDE

WALT DISNEY
de kleine Boze Wolf
Gunst, vader, hebt u nou nooit het gevoel dat u uw tijd verknoeit met daar maar steeds in die hangmat te liggen?
Nee! En praat niet op die manier tegen je vader!
Ik dacht alleen dat u misschien een baantje kon gaan zoeken om wat geld te verdienen!
Dat geld staat me wel aan, maar van een baantje moet ik niks weten!
Grappig . . . de bevers werken graag!
Dan moeten ze zich eens na laten kijken!
(Zucht!) Het is jammer dat de wereld niet zo is gemaakt, dat bevers konden werken voor de kost en wij wolven het geld konden opstrijken!
Wacht eens even! Waarom eigenlijk niet?

Waar gaat u heen, vader?
Ik ga eens met die bevers praten!

Iedereen duiken! Daar komt de Grote Boze Wolf aan en hij brengt altijd een hoop moeilijkheden mee!
KLETS!
KLETS!

Toe nou, bevers kom nou tevoorschijn! Ik wil jullie geen kwaad doen! Ik wil over zaken praten!
De enige zaken waar jij je mee bemoeit, zijn vuile zaakjes!

Nee, ik wil een houthakkersbedrijf opzetten, en ik wil dat jullie met me mee doen!
Wat moeten we doen?

Ik zal alles regelen en reclame maken en zo! Jullie hakken het hout en we delen de opbrengst in tweeën!
Hmm! Dat klinkt niet gek!

Kom, jongens! We gaan zaken doen!
KLETS!
KLETS!

Dus!
Ik had nooit gedacht dat ik jou nog eens geld zou betalen, Midas, maar dit is de goedkoopste en beste manier om dit stuk bos gekapt te krijgen!
Ik ben altijd graag tot een dienst bereid — tegen betaling!
MIDAS WOLF HOUT-HAKKERIJ
LAGE PRIJZEN
SNELLE BEDIENING

Vader, ik ben trots op u!
Er wachten vandaag nog veel meer klanten! Mevrouw Grommel is de volgende zij wil brandhoutjes hebben!

Kom, bevers! Op naar het volgende korweitje!
TRRR!!!!
TRR!!!!

No een dag hard werken ... dat wil zeggen, hard werken voor de bevers
We hebben vandaag vast veel verdiend, Midas! En nu krijgen we ons deel in de winst!
Precies! Ik heb het netjes in tweeën gedeeld — vijftig cent voor jullie en vijftig gulden voor mij!

Hè, ZEG!
Haha! Dat is toch in TWEEëN gedeeld, hè? Tot ziens! Ik ga voor mijn deel lekker eten kapen!

We hoeven niet te proberen hem in te halen! Wij kunnen dan hard werken, maar hij kan veel harder lopen!
Lieve help! Wat vind ik dit ver schrikkelijk!

Trek het je niet aan, Wolfje! Wij weten dat jij er niets aan kunt doen! Je vader denkt dat hij slim is, maar hij is een grote sufferd! Dat idee van 'm was goed!
Ik weet wat je bedoelt!

Als hij eerlijk was geweest en wij verder samen hadden gewerkt, had hij veel meer kunnen verdienen dan die vijftig gulden die hij nu heeft!
Ja, ik weet het!

We laten Midas toch niet zo maar lopen, he? We zetten het hem toch betaald?
Ja! Ik heb een plan om hem een lesje te leren ; psst ; psst !
Later ;
Oh, ik heb pijn in mijn buik van het eten, maar het is een fijn gevoel!
Nu ga ik een poosje in mijn hangmat liggen om uit te rusten! Het is een heerlijke warme avond!
KRREKS!
En het wordt voor jou nog een stuk warmer!
HELP! Laat me los!
We hebben die bomen van tevoren doorgeknaagd ; een uitstekende val!
Even later ...
KLETS! KLETS!
Moet je die bevers eens horen! Het lijkt wel of ze feest hebben, zo hard slaan ze op het water!
Zei Wolfie „WATER"?
KLETS! KLETS! KLETS!
AUW!
We geven je ons aandeel terug in de vorm van vijftig slagen! Maar, kop op je hebt er al veertien gehad!

DE KONING HEEFT ER GENOEG VAN

KONING Kringeling zat met zijn hoofd in zijn handen te kijken. Om hem heen stonden zijn vier raadsheren die hem altijd met alles hielpen.
„Maar Sire," riep de eerste raadsheer, „Dat kan niet!"
„Precies!" riepen de andere raadsheren. „Dat kan niet!"
Wat was namelijk het geval? Koning Kringeling had er genoeg van. Hij had er genoeg van om scholen te openen, bruggen te bekijken, parades af te nemen en al die andere dingen te doen die koningen nu eenmaal moeten doen.
„Ik doe het niet meer," riep de koning al voor de derde keer die dag. „Ik heb er tabak van. Ik heb er mijn buik vol van. Ik schei ermee uit. Basta!"
„Maar dat kan niet, majesteit," riep de derde raadsheer.
„Zo is het!" riep de eerste raadsheer. „Het kan niet. Het kan niet. Het kan niet!" En iedere keer dat hij riep „Het kan niet," sloeg hij met zijn vuist in zijn hand.
De koning keek zijn vier raadsheren een voor een aan.
„Zozo," zei hij langzaam. „Kan het niet? Dan zal ik jullie dat eens laten zien. Wie is hier de koning, ik of jullie?"
„Dat bent u natuurlijk, majesteit," riepen de vier raadsheren tegelijk.
„Juist," zei de koning. „En daarom hebben jullie te doen wat ik zeg. Breng mij een gewoon pak en een gewone overjas. Hup. Vlug een beetje. Doe wat ik zeg. Jij, eerste raadsheer, haalt een pak dat mij past. Jij, tweede raadsheer, zorgt voor een overjas. Jij, derde, haalt een hoed. En jij, vierde, haalt een wandelstok en een paar gemakkelijke schoenen."
„Ma... maa... maar wat wilt u dan gaan doen?" vroeg de eerste raadsheer haperend — „Ik ga een eindje wandelen," antwoordde de koning. „Incognito. Dat doen immers alle koningen weleens. Nou, waar wachten jullie op? Schiet op. Vlug wat!"
De vier raadsheren holden de raadskamer uit, maar voor de deur bleven ze staan.
„Ik vind..." begon de eerste raadsheer, maar de deur van de raadskamer vloog open. „Schiet op," riep de koning. „Vlug wat! Anders stop ik jullie met zijn viertjes in de gevangenis! Dus komt er nog wat van?"
De raadsheren begrepen dat er niets anders op zou zitten dan te doen wat de koning beval. Na een kwartier kwamen ze terug.
„Prachtig," zei de koning. Hij begon zijn koninklijke kleren uit te trekken en zijn andere kleren trok hij aan.
„Ziezo," zei koning Kringeling toen dat gebeurd was. „En nu ga ik er op uit en ik wil niet dat iemand mij volgt. Begrepen?"
„Ne... ne... nee... ik bedoel, ja Sire," riepen de raadsheren helemaal in de war.
„Afgesproken," zei de koning vrolijk en stapte de raadskamer en het paleis uit. Vrolijk zwaaide hij met zijn stokje. Aan het eind van de tuin om het paleis keek hij nog even om, maar niemand kwam hem achterna.
Zo wandelde de koning de hele dag door de hoofdstad van Bimbarié. Hij bekeek de duiven in het park, hij aaide de honden die langs hem liepen en hij floot. Vrolijke liedjes floot de koning. Liedjes zoals: Dikkertje Dap, die op de trap zat, en van Pinda die op de spoorwegbaan liep, en nog veel meer van die liedjes. Maar toen hij een tijdje had gelopen, ging hij ergens op een bank zitten. Hij was een beetje moe geworden en hij begon trek te krijgen.
„Ik zal eerst een beetje uit

rusten," dacht de koning, „en dan ga ik iets eten."
Hij rustte een tijdje uit en stapte toen op. Hij liep langs een restaurant en de heerlijkste geuren kwamen in zijn neus.
„Hier ga ik eten," dacht de koning. Hij stapte naar binnen. Toen de koning gegeten had, stond hij op. Hij trok zijn overjas aan en wilde naar buiten gaan.
„Hela, meneer," riep de kelner, „u moet nog betalen."
„Dat is waar ook," zei de koning. Hij stak zijn hand in zijn binnenzak, daarna in zijn andere binnenzak, toen in zijn broekzak en toen in zijn jaszak, maar ... „Ik eh... ik geloof ..." zei de koning aarzelend.

„Dat geloof ik ook," lachte de kelner kwaadaardig. „Maar dat grapje kennen we. Wacht maar eens even..."
Even later kwam de baas van het restaurant. Hij keek eens naar de kleren van de koning. Die kleren waren niet al te nieuw. In de haast hadden de raadsheren daar helemaal niet op gelet.
De baas van het restaurant keek echt niet vrolijk.
„Wie bent u?" vroeg hij streng.
„Ik eh — ik ben Koning Kringeling," zei de koning, „maar vertel het alstublieft niet verder. Ik ben incognito."
„Zozo, majesteit," zei de baas. „Een echte koning in mijn zaak. Dat gebeurt mij niet elke week."
„O, maar dat kan gebeuren," zei de koning opgewekt. „Ik heb heerlijk gegeten en ik was juist van plan hier elke week een keer te komen."
„Waar haal je de brutaliteit vandaan!" riep de baas van het restaurant. „Kelners, pak hem. Naar de keuken moet hij. Borden, kopjes, lepels en vorken wassen. Net zolang tot hij zijn eten terug heeft verdiend en alles schoon is. Opschieten."
Drie grote kelners grepen de koning beet en brachten hem naar de keuken. Daar stonden stapels en stapels borden en kopjes, vorken en lepels om afgewassen te worden.
„Dat treft mooi, mannetje," riep de kok vrolijk. „Onze afwasser is net ziek geworden en ik was al bang dat ik overuren moest maken. Begin maar meteen."
De koning trok zijn jas uit en van de kok kreeg hij een schort dat hij voor moest doen. Dan ging hij aan de afwas. Maar hoe hij ook waste en afdroogde, steeds kwamen er nieuwe borden en kopjes en lepels en vorken bij. Eindelijk ging het restaurant dicht. De baas kwam naar de keuken en keek in het rond.
„Je bent nog niet helemaal klaar," zei hij. „Alles moet schoon heb ik gezegd. Ik ga nu naar huis, maar jij blijft van nacht hier. En denk er aan dat morgen alles schoon is."
De koning zuchtte, maar hij begreep wel dat er niets aan te doen was. De halve nacht waste hij nog kopjes en bordjes en lepels en vorken. Eindelijk was alles schoon. De koning ging uitgeput in een hoekje zitten. Hij viel meteen in slaap.
De volgende morgen werd hij wakker gemaakt door de kok.
„Je kan gaan," zei hij. „Onze afwasser is weer beter. En hier, eet dit maar eerst op."
De koning kreeg een paar broodjes met vlees en een kop koffie. Door dat harde werken had de koning weer honger gekregen en vlug at hij alles op.
Daarna bedankte hij de kok en ging weg door de achterdeur.
„Dat was eens, maar nooit weer," dacht de koning. „Dan liever de dingen doen die een koning moet doen."
Snel ging hij naar het paleis, holde de gangen door en kwam in de raadskamer. Daar zaten zijn vier raadsheren. Ze sprongen tegelijk op. „Majesteit!" riepen ze. „Waar bent u geweest?" — „Praat me er niet van," riep de koning. „Het was verschrikkelijk. Ik wil er nooit meer iets over horen. Ik ben voorgoed genezen. Vooruit. Vertel op. Waar zijn mijn kleren? En welke bruggen en scholen moet ik vandaag openen. Welke lintjes doorknippen? En welke parades zien? Schiet op. Ik spring van verlangen om aan mijn eigen werk te gaan."
Zo ging alles weer zijn eigen gangetje in Bimbarië. En dat is maar gelukkig ook.

DOOR BOUKE JAGT

ILLUSTRATIE: L. JOUSTRA

WALT DISNEY
Oom Dagobert
Ziezo, meneer is klaar! Is het niet of u in een spiegel kijkt, oom Dagobert? Ik heb nog nooit zo'n goede robot gemaakt!
Oh, maar laten we daar niet over praten! Vertel liever iets over uzelf!
Geweldig! Niet te geloven!
Hij geeft gewoon ant woord!
Hij weet een goed antwoord te geven op ongeveer duizend algemeen gebruikte opmerkingen!
Jij bent me d r eentje!
Geweldig! Wat zal ik een plezier van hem beleven! Ik ben nooit goed geweest in het zeggen van aardige dingen en zo!
Maar denk er wel aan, oom Dagobert - het is maar een robot! Hij praat wel aardig, maar hij bezit uw verstand niet -
Poeh! Dat heeft hij ook niet nodig!
Hij heeft alleen maar NEE te zeggen als dat nodig is hi hi en daarbij moet hij zorgen dat de mensen die ouwe Dagobert toch graag mogen!
Ik zal maar in de buurt blijven als hij gaat praat draaien!

En even later
Gierigaard!
Behalve voor vrienden die nooit zo onhandig zijn om me rechtstreeks om geld te VRAGEN!
Eh . . ah, natuurlijk! Vergeet wat ik gezegd heb laten we er niet meer over praten vriend!
Jij bent me d r eentje!
Hi hi, ze zullen nooit een cent krijgen, maar ze zullen me allemaal aardig vinden!
Hij heeft een passende opmerking klaar voor bijna iedere gelegenheid!
Oh, iemand die zo knap en jeugdig is als u, heeft verder niets meer nodig, mijn beste mevrouwtje!
(Zucht!!) Nou, ik denk dat ik het dan nog wel n poosje zonder nieuwe bezem kan stellen!
R-R-RING!
Haho! Heb ik me daar even fijn uitgedraaid! . Eh, wil jij de telefoon even aannemen, Willie?
Hertogin Petronella van Duckelania is in de stad en hoopt dat u haar vanavond wilt bezoeken!
Neeltje? Oh, nee!
Dagoatje? Ben je daar, jachie! Denk je eens in, eindelijk zullen we elkaar ontmoeten!
(Slik!) Uh huh! Eindelijk!
Ik begon met haar te schrijven over alhebaringen die ik wilde doen . . en zo zijn we correspondentievrienden gewarden . . maar maar dat bleef bij brieven!
Hihi! We kunnen over die boringen praten onder andere!

Willie! Ik kan vanavond niet naar haar toegaan! Ik kan op papier heel charmant zijn, maar als ik tegenover haar zit, gaat het niet meer!
?
Hallo? Hallo?
Hoogheid? Meneer Duck werd plotseling weg geraapen, maar hij heeft mij gevraagd u te zeggen dat hij uw uitnodiging voor vanavond graag aanneemt!
?!
Oh, fijn!
IK KAN HET NIET! Als ik met die hertogin moet praten, zit ik vast met m n mond vol tanden!
Hij gaat in uw plaats!
Ik zal hem er een paar zinnen bij leren . . . en ik ga mee als bediende . . . heh . . . voor alle zekerheid!
Haha! Dat is een goed plan, Willie!
Die avond . . .
Ah! Als hij een goede indruk maakt . . . kan ik morgen met baren beginnen!
En, Willie, je zorgt er maar voor dat het in orde komt met die olie Want anders trek ik de lening op je schoenzolen in!
Ik . . . we z-zullen ons best doen!
De tijdelijke verblijfplaats van de hertogin van Duckelania . . .
Wat geweldig om je nu eens te ontmoeten, Dagobert . . . na al die heerlijke, aardige brieven!
Ah . . . het genoegen is geheel aan mijn kant!

Oh, maar we willen alleen zijn! Wees zo goed en stuur je bediende naar de keuken, wil je?
Oh nee! Hij kan het niet zonder zijn trouwe Willie stellen!

Wel wel! In Duckelania zouden we zulk een brutaliteit niet toestaan! Breng hem naar de keuken, Halivar!
Maar .

We zullen op het terras dineren, Dagobert . jij en ik alleen!
Laat me alleen maar naar je kijken!

Oh, maar ik weet zeker dat zo'n drukbezette zakenman als jij ook van lekker eten houdt!
Nee! Oh nee! Laat me blijven!

Wel wel! Ik begrijp eigenlijk niet goed, Dagobert, waarom jij zo'n onbehouwen, ongezeggelijke man in dienst hebt!
Jij bent me d'r eentje! ..

Het toezicht op de oliebaringen in Duckelania zou niet in betere, maatere, lievere handjes kunnen rusten!

Hihi! Laten we NA het diner eens over die boringen gaan praten, hè?
Intussen wil ik enkel over jouw schoonheid praten!

Oh-hi! Ik moet zorgen dat ik daar in de buurt blijf! Hij mag dan haast niet van echt te onderscheiden zijn, maar een rabat is niet gemaakt OM TE ETEN!

Ik kan het diner niet tegenhouden, maar misschien kan ik toch iets doen!
Je ogen zijn stralender dan de sterren aan het firmament!
Denk aan je eten, Dagootje!
Je hebt het nog niet eens aangeraakt!
Jij hebt mijn hart aangeraakt!
Ah!
Oh, Dagobertje tacht! Hihi! Maar eet toch wat!
Nu proberen of ik hem iets nieuws kan laten zeggen
Ik heb verrassing voor jou hertogin! Doe je ogen dicht!
Ha! Uitstekend!
Ooh! Ik vind verrassingen enig! Kijk ik heb m'n ogen dicht!
Nu kan ik een beetje vrijer werken!
Intussen!
Ik moet zien wat voor indruk ik op de hertogin maak! Ik ben zo benieuwd!
Terug bij Willie
Oh! Dagootje! Wat is het! Mag ik m'n ogen nu weer open doen?
Als ik hem kan laten zeggen — ik eet vandaag niet — dokters advies —

Of misschien kon ik hem toch een beetje loten eten
Dagobert? Hoe lang nog?
Help!

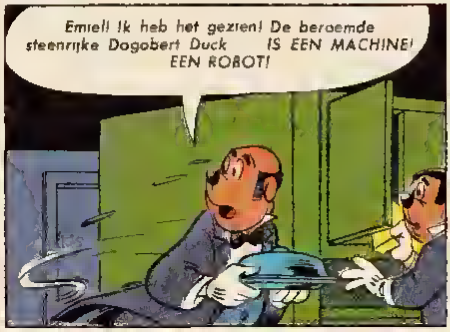
Emiel! Ik heb het gezien! De beroemde steenrijke Dagobert Duck IS EEN MACHINE! EEN ROBOT!

Ha! Flauw grapje, hoor!
Die man, die Willie, is bezig hem bij te stellen! Hij opende een deurtje in zijn rug en heeft zijn hoofd eraf gelicht!

Hah! Dat zou ik moeten zien om het te geloven! Zulke dingen gebeuren alleen in films en op de televisie!
Ik weet het! Maar je kunt toch nooit weten, is het wel?

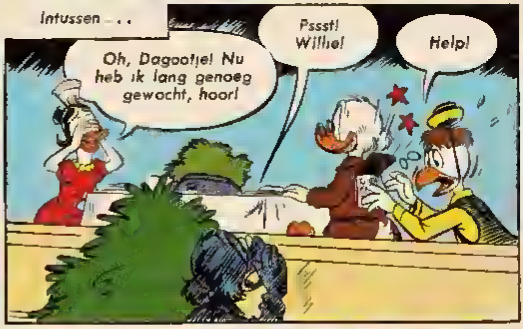
Intussen...
Oh, Dagootje! Nu heb ik lang genoeg gewacht, hoor!
Pssst! Willie!
Help!

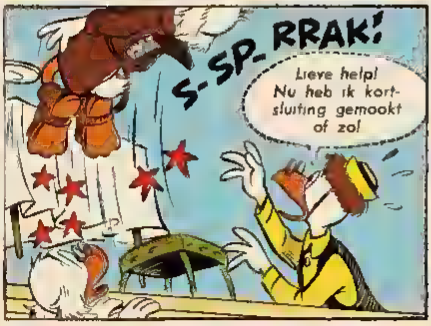
S-SP-RRAK!
Lieve help! Nu heb ik kortsluiting gemookt of zo!

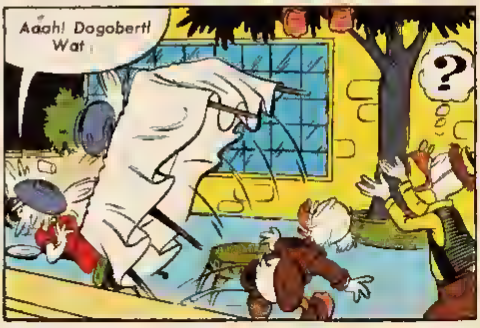
Aaah! Dagobert! Wat
?

Zie je wel! Het is een regelrecht monster, wat ik je zeg!
Waar is de robot gebleven?
Wind je vooral niet op, Neeltje!
We hebben hem, hoogheid! IK HEB HET GEZIEN! De beroemde Dagobert Duck is gewaan een machine die door Willie Wortel wordt bediend!
Waar zit die machine nu toch? Ik heb Willie hem open zien maken! En het hoofd kan er aak af!
Auw!
Intussen
De bedienden hebben gelijk, mevrouw! Het was een robot!
Wat een onzin!
Help! Voor die woestelingen me weer te pakken krijgen! Laat me even uitleggen hoe het met die robot zat!
Ik heb al genoeg gehoord!
Aooh! Wat is dat?
Dat is de robot, mevrouw!

Ziet u wel, hertogin? Het is WAAR! Meneer Duck deed het omdat hij verlegen was . . . maar hij wilde zo graag een goede indruk op u maken!

Maar die indruk is helemaal niet goed, akelige ledepop!
Oh neel Maak hem niet stuk!

Het is jouw schuld, Willie! Als jij er niet was geweest, zou de hertogin nu weten dat ik werkelijk heel aardig ben, al maak ik geen complimentjes!

Wacht! Dagobert, ik vind Willies poging om jou te helpen erg . . ondanks de ongebruikelijke manier waarop hij het doet!
Oh ja?

Te bedenken dat je een robot kunt maken die zulke aardige dingen kan zeggen, Willie! Het was vreselijk opwindend . . voor een poosje!

Mevrouw? Hertogin? Als u en oom Dagobert even willen wachten tot ik iets heb gehaald, denk ik dat we die pratende pop gemakkelijk kunnen vervangen!
? ?

Even later .
Hier heb ik het! We hebben niets anders nodig!
HOE WORD IK BUIK-SPREKER

Lieve hertogin! Het is een grote eer en een nog groter genoegen voor mij om te mogen zitten naast een dame die zo mooi en aardig is als u . . babbel . . babbel . . babbel
Maak je geen zorgen, Dagobert . . ik ben zo aan de allebaringen taal Haha!

Onderweg van Hoorn naar Enkhuizen, waar hy een geheim bericht moet bezorgen bij geuzenadmiraal Dirksz, valt Stevyn Hazehart door verraad

de geuzentrouw van Stevijn Hazehart

door Tim Maran

illustratie. Hans Kr

IN 'S VIJANDS HANDEN

DE zon ging onder over het gewemel van schilderachtige gevels en torens: Amsterdam, de rijke koopmansstad aan het IJ, thans ook zetel van de Spaanse admiraliteit voor de noordelijke oorlogswateren. Meeuwen duikeiden krijsend boven de grachten. Over het IJ, waar de machtige galjoenen van de Spaanse vloot op hun eigen spiegelbeeld rustten dreunde het wachtschot. Volk spoedde zich door de straten, de sledekoets van een welgestelde koopman bolderde over de kelen, wapenkletterend marcheerde een vendel Spaanse huursoldeniers voorbij. Het leven van alledag ging zijn gangetje ...

Maar niet voor Stevijn Hazehart.

Die zat, twintig voet onder de aarde, opgesloten in een kerker, gevangene van het Spaanse bloedbewind. Hij zat er niet alleen, o neen, de grote kerker was zelfs niet groot genoeg voor zoveel gevangenen. In de onderaardse duisternis vormden zij een schrikbeeld van koortsige hongergezichten, van vervuiling en verkommering. Het waren mannen en vrouwen, sommigen al heel oud. Er heerste een lucht van schimmel en bederf. De muren en de vloer waren kletsnat, want het gewelf lag onder de zeespiegel en het grondwater drong er sijpelend binnen. Levend begraven zaten ze er, in afwachting tot de Spaanse beulen hen kwamen halen.

Amsterdam telde heel wat kerkers en alle zaten ze tjokvol; dat was trouwens overal zo in de Lage Landen, waar de Spanjaarden zich hadden genesteld met hun ruw krijgsvolk en hun Bloedraad. Ze lieten zelfs dieven, struikrovers en ander gespuis op vrije voeten om maar nog meer plaats te maken voor hen die zij als hun aartsvijanden beschouwden: de Prinsgezinden en *herejes lutheranos* (Lutherse ketters). Het waren harde, genadeloze tijden, want Alva, de IJzeren Hertog, was vastbesloten het verzet van die vermaledijde Nederlanden te breken! Stevijn wist wat hem wachtte. Hij had genoeg gehoord over de wreedheid der Spaanse beulen en hun martelwerktuigen. Hij was dan ook ziék van angst. Hij lag weggekropen in een hoekje, als een rat die sterven gaat. Opeens voelde hij hoe iemand hem aanraakte. Hij keek verschrikt op. In het donker onderscheidde hij een mager gezicht, vol kreukels en holten van ouderdom en omkranst door een baard, die eens sneeuwwit moest zijn geweest, maar nu klitte van vuiligheid.

„Zou het je kunnen helpen als je es met iemand praatte, zoon?" vroeg de oude fluisterend. Uit zijn stem sprak zulk een deernis, dat Stevijn verward de ogen neersloeg.

„Wie ben je? Hoe kom je hier?" drong dezelfde stem aan.

„Ik — ik ben S-Stevijn Clauszoon. ..." stamelde de jongen schor. „V-van Hoorn. ..."

„Stevijn Clausz van Hoorn," zei de oude. „Maar hoe kom je dan hier in Amsterdam in de kerker? Wat is er

gebeurd?' — Ik ik Ze heb [illegible]n me. Stevijn zweeg ver ward Hij durfde zich niet bloot te geven
De oude legde een hand op zijn arm „Wij zijn lotgenoten, zoon. Je hoeft niet bang voor me te zijn Al wat ik wil, is jou helpen Weet je, soms kunnen mensen, alleen door met elkaar te praten, elkaar in de moeilijkste uren bijstaan. Wil je het niet proberen?"
Stevijn slikte krampachtig. En opeens brak er iets in hem, hij bezweek onder zijn angst En wanhopig, vertwijfeld, struikelend over zijn woorden, begon hij te praten Niet één keer viel de oude man hem in de rede Hij zat roerloos naar Stevijn toegebogen, een hand op diens arm, intens, gespannen. Het was als of hij alles in zich opnam, alsof hij Stevijn ervan wilde bevrijden door het van hem over te nemen
Toen Stevijn eindelijk zweeg, bleef hij volslagen uitgeput zitten. Hij was zo verschrikkelijk moe, dat hij zelfs geen angst meer voelde — niets meer Knikkebollend lodderde hij voor zich heen. Toen de oude op zijn beurt begon te praten, drong geen woord ervan tot hem door Hij zat daar maar en zonk langzaam weg in een eindeloze, genadige duisternis — alsof vleugels hem optilden en wegvoerden in een vergetelheid waarin geen pijn en kommer en angst meer bestonden, zelfs geen Stevijn Hazehart meer
Pas 'n tijd later merkte de oude dat Stevijn sliep Hij luisterde naar de diepe regelmatige ademhaling en keek neer op het ontspannen jongensgezicht „Wat is God wijs .." dacht hij ontroerd „Ik praatte maar, ik probeerde de jongen te helpen door hem moed in te spreken Maar God weet wat het beste voor hem is Hij moet slapen, vergeten, kracht opdoen voor wat hem wacht " En de oude man vouwde de handen en bad, intens en vol deemoed

Stevijn werd de volgende ochtend gehaald voor het eerste verhoor Dat was na het eten Maar toen sliep hij nog Hij sliep als een blok, terwijl de nauwe luchtgaten, boven in het boogvormig gewelf, zich langzaamaan grauw kleurden en de gevangenen kreunend ontwaakten Een nieuwe dag Voor enkelen zou deze dag de dood brengen, voor de anderen het nog langer wachten in martelende onzekerheid Andere dagen bestonden er niet meer .

Het eten werd gebracht door de kerkerbewaarder. Een oude man al, misschien was hij nergens anders meer deugdelijk voor Hij was toch al niet groot, maar liep daarbij gebogen en slofferig Hij moest wel driemaal de trappen op en af om het voedsel aan te slepen: twee korven, gevuld met oud brood en haringen twee kruiken met drabbig grachtewater De Spaanse soldeniers van de wacht lieten hem alleen sjouwen Zelf bleven zij boven, in hun wachtlokaal, gemeilijk en humeurig van slaaptekort,
Zó dat het eten was gebracht, stortten de gevangenen zich er op Er was lang niet voldoende voor allen en de door honger gekwelde ongelukkigen veranderden in wilde beesten voor wie alleen nog het recht van de sterkste gold, Zij gristen elkaar het voedsel nog uit de mond en vochten grommend, duwend, trappend
Stevijn ontwaakte pas toen er een vrouw krijsend over zijn benen struikelde „W wat is 'r?" schreeuwde hij verwilderd, terwijl hij met een vaart overeind schoot,
De oude man was al 'n hele tijd wakker, wie weet had ie zelfs de hele nacht geen oog toe gedaan Hij pakte Stevijn geruststellend bij de arm , Er is niets aan de hand," zei hij glimlachend , Goedemorgen, zoon — heb je goed geslapen?"
Stevijn keek met kogelronde ogen om zich heen Bij brokken en beten drong de waarheid weer tot hem door. Als in een nachtmerrie beleefde hij alles om zich heen Maar de oude man bleef bij hem en liet hem niet los. „Niet bang meer zijn, zoon, niet bang zijn Vertrouw op God Hij ziet alles, Hij weet alles. Hij ziet ook jou en weet alles van je af Vertrouw op Hem ." Het was of hij elk woord in Stevijns hart wilde branden,
Stevijn kon zich niet beheersen Hij begon te beven en kromp in elkaar Hij dacht aan de beulen die hem zouden komen halen Het was sterker dan wat de oude man zei over God . .

En zo was 't nog met hem gesteld toen ze hem kwamen halen
De oude gevangenbewaarder kwam weer de trap afgesukkeld Bonkend trok hij de dwarsbalk weg van de deur. Gelige lichtschijnsels woelen binnen Meteen was het of een ijzige windstoot over de op elkaar gedrongen gevangenen vlaagde, tientallen krijtwitte gezichten staar[illegible]mhoog naar [illegible] oude gebogen man
Hij schuaapte de keel Hij loerde de kelder in, over al die gezichten , Stans Bleuwedochter," kraste hij „Meekomen' - Bart de Leidekker, geheten Landers zoon, meekomen!" Drie, vier namen — hij moest ze naam na naam uit zijn achterhoofd peuteren, terwijl hij rondloerde onder de gezichten alsof die hem konden helpen om zich vlugger de namen te herinneren die de Spaanse gerechtsdienaar had opgesomd
Achter hem keken drie norse onverschillige soldaten mee.
Stevijn waa het te moede als stond zijn hart stil. Al die tijd stond zijn hart stil, terwijl de oude man zeurderig, hortend en stokkend, de namen opnoemde. Hij zweette van spanning en van angst. Niets hoorde hij van de geluiden om hem heen. een vrouw die krijsend begon te huilen — mensen die op de knieen zonken en halfluid, vertwijfeld baden — het gebons van tientallen door angst gefolterde harten niets hoorde hij, alleen de droge, aarzelende, kucherige stem, die namen opsomde En opeens
„Stevijn Hazehart — scheepsjongen van Jan de Witte, geuzenkapitein — meekomen!!"
Zijn knieen begaven het De oude man moest hem helpen op te staan. Hij hield Stevijn bij de arm vast en hielp hem op te staan Hij fluisterde almaar „Wees sterk, zoon — je staat niet alleen God is met je Wees dapper Heb vertrouwen!"
Tot aan de korte trap die naar boven voerde, naar de gevangenbewaarder en de Spaanse soldaten, ondersteunde de oude man de jongen.
Geluidloos stroomden de tranen over zijn wangen Een ijzeren hand sleurde hem weg hij de oude, duwde hem stompend naar boven Een barse keelstem schold hem de huid vol Over de treden van de wenteltrap stroomde daglicht. Hij knipperde met de ogen en begon naar dat licht toe te struikelen Ze schopten hem van onder, zodat hij viel en heel hard met zijn gezicht tegen de stenen trap tuimelde Maar hij werkte zich angstig gauw weer overeind en kroop verder naar boven en al die tijd wist hij wat hem wachtte. de beul, de pijn .

Arme Stevijn.. zal dat nu je belonng worden voor alles wat je hebt gedaan? Laat iedereen je nu in de steek? Het is niet te hopen voor je..

ditjes en datjes van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

IN deze tijd van supersnelle straalvliegtuigen kun je je bijna niet voorstellen dat men jaren geleden de lucht in durfde te gaan met de vliegmachine die op deze Australische postzegel is afgebeeld. Toch is het zo begonnen Het was de Franse luchtvaartpionier Bleriot, die dit vliegtuig bouwde Aanvankelijk legde hij zich toe op het maken van lantaarns voor automobielen; hij had echter zoveel belangstelling voor het toen bestaande vliegvraagstuk, dat hij omstreeks 1900 besloot zelf met de vliegtuigbouw te beginnen In 1905 was hij zover gevorderd dat hij meer machines op stapel had staan Hij gebruikte o.m. perkamentpapier als vleugelbedekking en twee fietswielen als onderstel In 1909 legde hij met een van zijn machines een afstand van 28 kilometer af met een snelheid van 85 km per uur en een jaar later, in juli, was hij de eerste die (met zijn elfde vliegtuig) het Kanaal overvloog Deze tocht maakte hem wereldberoemd De postzegel die je hier ziet, komt uit een serie van twee met gelijke afbeelding, uitgegeven op 1 juli 1964 ter gelegenheid van het feit dat toen 50 jaar geleden in Australië de eerste post door de lucht werd vervoerd

HOLLANDSE HARINGSCHUITJES

Voor deze lekkers „vlooi" heb je het volgende nodig
langwerpige toastjes, boter, stukjes haring, sla-blaadjes, plakken tomaat, gepelde hardgekookte eieren, rode radijsjes, mayonaise en een vleggetje dat je van papier en een zuurprikker kunt maken
Besmeer de toastjes met boter, leg hierop een blaadje sla, een flink stukje haring, een plak tomaat, een half plakje ei en het rode radijsje Spuit over de hele lengte van het toastje toefjes mayonaise en prik tenslotte het vleggetje in het stukje haring

STERREN PLUKKEN

Voor dit spelletje moet je zoveel kaartjes maken als er kinderen zijn die mee willen spelen. Knip kaartjes van 5 x 5 cm van wit karton Teken er grote sterren op die je alle een andere kleur geeft De achterkant van de kaartjes moet in een kleur of wit zijn
Knip de kaartjes in vier gelijke stukken, schud ze goed door elkaar en leg ze daarna met de achterzijde naar boven midden op de tafel neer Om beurten nemen de kinderen een kaartje weg waarop dus ¼ van een bepaalde kleur staat (bijv rood) Heb je eenmaal rood dan moet je deze kleur aanhouden. Wanneer je dus een kaartje pakt waar een blauw of groen stukje ster op staat, moet je dat vlug weer terugleggen met de achterzijde naar boven Je moet dan met kiezen wachten tot een volgende ronde Wie het eerst een hele ster bij elkaar heeft, is de winnaar en krijgt natuurlijk iets lekkers als beloning

AUTO STARTEN

Mijnheer Cuinzella, die in de heuvels van New York werkt, werd op een middag geweldig kwaad toen zijn auto maar niet wilde starten. Na talrijke vergeefse startpogingen stapte hij ten slotte uit om onder de motorkap naar het mankement te gaan zoeken. Hij sloeg met een daverende knal het portier dicht en — toen zette de wagen zich in beweging, reed, voordat mijnheer Cuinzella erin kon springen, over de kade in de richting van het water en verdween met een plons in de golven

TROETEL-NAAMPJES

De Joegoslaaf Hadzios-mankarakapetanov werd onlangs uitgeroepen tot „De man met de langste naam". Op dit bericht reageerde een meneer uit Skolpje De brief was ondertekend met de naam. Papendovalorokomonduronikolakopolovski.
Eigenlijk was zijn naam nog langer, dit was slechts zijn „troeteinaampje", schreef de meneer uit Skolpje- waarna hij de onrechtmatige naamkempioen de hartelijke groeten deed.

TOM POES en de JAKKERJEKKER

GA WEG, VENT! JE MAAKT ME IN DE WAR!
OPZU!
LAAT ONS ER OOK EENS BIJ!
GA JIJ WEG!
NEE ZEG IK! IK KOOP NIET EN PROEF NIET! GA WEG!!
PFFF!!! DIE DEUR HOUD IK VOORLOPIG DICHT!
HET NIEUWSTE!
O WACHT, DE BRIEVENBUS IS NOG OPEN!
HET VOORDELIGSTE!
LEES ONZE FOLDER!
VERGELIJK ONZE PRIJZEN!
MAAR ZOLANG ZE ER GEEN UISKASTEN EN ZO DOORHEEN PERSEN, VIND IK 'T NIET ERG.
HET IS ANDERS WEL EEN LEUK GEVOEL DAT IK DIT ALLES KAN KOPEN.
ENFIN, DAT ZIE IK MORGEN WEL. HET WAS EEN DRUK DAGJE!
EN DE VERMOEIDE TOM POES SLAAPT, ONDANKS HET GEWELD VAN EEN OPKOMEND NOODWEER. HIJ HOORT HET GEJOEL VAN DE WIND NIET, NOCH DE DONDERSLAGEN. EN EVENMIN MERKT HIJ DAT TEGEN MIDDERNACHT IEMAND ZIJN HUISJE NADERT...

DEUR VERGRENDELD, RAAM OP EEN KIER, HÈHÈHÈ. DAT IS VOLDOENDE...
GOEIENAVOND!
W-W-WAT?! WIE BENT U?!
RUSTIG, VENTJE, WIND JE NIET OP. IK BEN EEN EERLIJKE KOOPMAN.
WAT DOET U HIER?!
IK KOM JOU IETS BUZONDERS AANBIEDEN!
EEN LEREN JEKKER, KIJK'M GLIMMEN! ECHT IETS VOOR ZO'N FLINKE VENT!
IK KOOP NIET AAN DE DEUR!
MAAR DIT IS HET RAAM, VENTJE. HÈHÈHÈ!
NU HEB IK ER GENOEGVAN! M'N HUIS UIT OF IK ROEP DE POLITIE!
OCH, WAAROM NU ZO BOOS? IK DOE TOCH GEEN KWAAD?

DONALD DUCK — Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor post-abonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **Nederlandse Antillen en Suriname:** f 14,40 per jaar. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. Prijs 6 fr. **Overig Buitenland:** f 22,— per jaar. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.
©1965 Walt Disney Productions

1 Blue Band
2 Blue Band
3 Blue Band
4 Blue Band
HEB JE DE BLUE BAND-SPELDJES AL?
5 Blue Band
6 Blue Band
7 Blue Band
8 Blue Band
SPAAR ZE ALLE 8!
VRAAG MOEDER OF ZE
EEN SPELDJE MEEBRENGT
Blue Band
VEDEDELDE MARGARINE

LB/824/56.223.